

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2023. szeptember

A MEÖT közelgő eseményei:

A MEÖT legfrissebb éves programja mindig letölthető:

<http://meot.hu/dokumentumok/2023akt/2023-program.pdf>.

Szeptember 4. hétfő 11.00: Elnökségi ülés

Szeptember 21.–október 1.: [Teremtés Hete](#)

Szeptember 22. péntek 10⁰⁰: Missziói és Evangelizációs Bizottsági ülés (Szigetszentmiklós)

Szeptember 30. szombat: [Területi Női Találkozó](#) (Albertirsa)

Október 1-31.: [Október a Reformáció Hónapja \(ORH\)](#)

Október 1. vasárnap 15.30: Elnökségi ülés

Október 1. vasárnap 18.00: ORH nyitó istentisztelet, igehirdető: Papp János. (Budapest, Deák téri evangélikus templom)

Mi az élet értelme?

Vajon mi az élet értelme?
Hol van Isten kegyelme?
Amikor ennyi szörnyűség történik a világban,
Hogyan higgyünk az igazságban?

Hogyan bátorítsunk másokat,
Amikor saját szemünkkel látjuk a háborúkat?
Hogyan erősítsük a hitüket,
Amikor ártatlanok vesznek életüket?

Naponta éheznek az emberek,
S csak válaszokat keresnek.
Keresik a megoldást a problémára,
S két kezüket kulcsolják imádságra.

Nincs fedél a fejük felett,
Így élni vajon hogyan lehet?
Osztozni egy — egy ruha darabon,
Hogy mindenki egy kis törődést kapjon.

Micsoda sorsok vannak,
Kik az élettől semmi jót nem kapnak.
Várnak és reménykednek,
Hogy egy napon jobb életet élhetnek.

És így lesz, mert az Úr dolgozik értünk,
Még akkor is ha mi semmit sem értünk.
S az, ami most nekünk szörnyű látvány,
Számunkra előny és nem hátrány.

S, hogy mi az élet értelme?
Az, hogy tart még az Isten kegyelme.
Az, hogy még nincsen végünk,
Még van idő míg Hozzá térünk.

Adjuk át most a szívünket,
Míg tart ez a szörnyű élet.
Hogy elnyerjük a Mennyszágot,
Ahol minden ember meglegelheti a boldogságot.

Kovács Bettina

Gyurkó József

nyugalmazott metodista lelkész

írta

Személyes tapasztalataim a megpróbáltatásaimban

„Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk, mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2Kor 4,16-18.)

Felkészítés:

Amikor belenéztem és foglalkoztam a fent olvasott Ige üzenetével, még nem gondoltam, hogy az előttem álló életutamban hogyan lesz erőforrássá, tapasztalatommá az Élő Isten jelenléte az Ige által! Nem gondoltam, hogy ez egy felkészítő üzenet, ezért nem helyeztem rá nagy hangsúlyt — bár jó lett volna! Fontos tudatosítani, hogy a Szentlélek tudatosan hoz elénk Igéket, mert azok által előkészíti életünket az előttünk álló feladatokra, a küldetésre. Sokkal könnyebb meggarcolni nehéz időszakokat vagy elfogadni eseményeket, ha komolyan vesszük ezeket a törvényszerűségeket.

Bizonytalanságban mégis biztonságban...

Egy rendszeres egészségügyi felülvizsgálat egyik eredménye arról tájékoztatót, hogy halálos kór jelent meg a testemben. Elindult az életem egy különös szellemi kalandtúrán, amely az egész eddigi életemet mérlegre és vizsgáztatásra tette. Bizony, nagy erővel támadt meg a sok kérdés, félelem és csüggedés. Ebben az időben hozta elém az Úr újra ezt az igeszakaszt. Már az első vers felszólítás: *...nem csüggedünk! Ezért tehát...* de miért? A látható tények miatt, lehetetlen nem bele sétálni a csüggedés mocsarába! Lehetőségünk van az Ige szerint szellemi oldalról nézni az eseményeket: *„a láthatatlanok pedig örökkévalók”!*

Világossá lett ebből a páli igeszakaszból, hogy egyszerre van életünkben a mulandóság és az örökkévalóság — *„külső emberünk megromlik ... a belső emberünk mégis megújul napról napra!”* Egyszerre jelen van a látható, a külső és a láthatatlan, amely *„cserépedény, de benne kincs van”* a víz és vér által született belső ember! Az apostol hitvallása: *„Nem fárad, nem csügged az apostol, mert tisztában van vele: Krisztusban elrejtett az élete, ami egyszerre valóság és titok. Ez a valóság és titok pedig az, hogy nemcsak a láthatót, a külső embert tekinti egyetlen és végső valóságnak.”* (Egy kommentárból.) Ezt sokszor hirdettem a szószékről, bátorítottam vele hitpróbán járókat, **de** most próbára kerültem; csak az értelmem tudja, mi van a szívemben, az Ige jó talajba hullt-e? Az őszinte bűnbánattól, amely könnyekkel áztatta meg a szívemet, az Ige magja szárba szökken és belső örömmel töltött el.

Miközben elindultak a testemen a vizsgálatok közben történtek dolgok, amik-

nek része voltam, hisz velem történt, de az eredmények súlyosságából vajmi keveset érzékelt a lelkem. Jézus Lelkének Jelenléte befedezett és hordozott. Az értelmem nem fogta fel, csak a szívem nyugalma és békessége adta a vezetést! Minden eseményben kerestem, hogy találkozom az örökkévaló jelenlétével, miközben a mulandóság hatása alatt voltam. Bizonytalanságok között biztos kezekben tudtam magam, de harcok között énekeltem: „Tarts vérző oldaladnál, Megváltó Krisztusom! Ha te magamra hagynál, Elbuknám jó tudom. Künn ellenség ijesztget, Benn önvád, félelem. Ó védjen meg kereszted! Uram maradj Velem!” (Dics. 88.)

Biopsziás mintavétel. A főorvos tájékoztatott, tizenkét mintát veszünk... Belőlem feltört a gondolat: Jézusnak tizenkét tanítványa volt — mondtam az orvosnak és az asszisztáló nővérnek. Ebből a mondatból egy személyes bizonyágtétel kerekedett ki — tapasztaltam az Örökkévaló jelenlétét! Az szövettani eredmény már csak másodlagos volt, mert a szívemben békesség szólt: azért volt szükséges ez a mintavétel, hogy elhangozzon a tanúságtétel — akkor nem gondoltam az Igére, csak most utólag tudatosan bennem! „Az előre elkészített jó cselekedetekben járjatok...” Öröm töltött be, hogy Jézus jelen van, és a mulandóság hatása alatt felragyogott szívemben az Örökkévaló, és megvallhattam az Ő jelenlétét. Dicsőség neki ezért is! Természetes, hogy állandó kísérem, Kísértöm, szüntelen ott ólálkodott körülöttem, de az Ige támaszom és igazodásaimban erősítőm volt: „a belső napról napra újult...”¹

Jézus műhelyében a Szentlélek védelme alatt

Két hónap alatt több vizsgálat történt, a végén pedig döntés, műtét. Ez idő alatt különös megtapasztalások, amelyek lényege: Jézus Jelenlétének az ismerete a szív számára tapasztalattá vált. Valósággá vált, amit Pál itt megfogalmaz: „Pálnál a külső ember a tapasztalati, a cserépedény, melynek sorsa az, hogy romlik és elmúlik. A belső pedig az eszkatológikus, jövőre tekintő, Krisztusban már új teremtésként élő ember.” Az igazsághoz hozzá tartozik, hogy ez egy

folyamatos szellemi harc a gondolatvilágban. Ebben a helyzetemben olvastam a következő megerősítő magyarázatot, amely önvizsgálatra indított.

Isten szeretete folyamatosan a Szentlélek által azon dolgozik, hogy meggyőzzön bennünket arról, hogy a látható — a külső ember — „ideig való”, a mulandóság alá van vetve, és a láthatatlan — a belső ember — „idő nélküli”, örökkévaló és jövőre tekintő! Ehhez a folyamathoz tartozik, hogy szembesít a „külső emberünk romlásával”, betegségek, váratlan események, tragédiák által. Ezek az események mindig a vizsgaidőszakok, amelyek önvizsgálatra adnak lehetőséget. Megláthatjuk azt, hogy „Lehetnek nagyon kegyes cselekedeteid, lehet, hogy sok jót teszel, mégis bűnös vagy Isten előtt éppen a jó cselekedeteid miatt, ha azokat **nem** Isten parancsára teszed. Minden rossz, sőt minden gonosz, amit **nem** Isten iránti engedelmségből teszünk. Lehet gonosz a bizonyágtétele, a szereteted, az áldozathozatalod, ha **nem** Isten Lelke kényszerít reá. Nem az munkálja Isten dicsőségét, aki szolgál, hanem az, aki Isten rendelkezése szerint szolgál. Vizsgáld meg magadat, hogy a hitben vagy-e, de vizsgáld meg cselekedeteidet, hogy hitbéli engedelmségből fakadnak-e, vagy emberi indulatból. Cselekedeteinkre is érvényesek, hogy ami testtől született, test, és nem örökölheti Isten országát. Isten színe előtt csak azok a cselekedeteink állnak meg, amelyek a Szentlélektől fogantattak.” (Szikszai B.) Fontos volt az Ige fürdőjében megfürödnöm, megköszönni: de jó, hogy nem hagytál Uram benne a sok vallásos tévedésben.

Az apostol arról a tényről beszél, amivel az ember, még a Jézus követők is, csak aktuális helyzetben, mint én a jelen helyzetben, hogy számolni kell azzal a ténnyel, hogy a külső ember romlik (*diaphtheiró* — mint ahogy a rozsdá megemészti a vasat), ugyanakkor újul (*anakainóó*) valóságosan a belső ember (*vö. Róm 6,4.6; 7,6; Gal 2,20*). Ez is tapasztalati valóság! (Egy kommentár.)

Ebben az időszakban az Istennel való személyes kapcsolat felértékelődött, intenzívebbé vált, természetessé lett a rászorultság és tőle való függés. Az mulandóság állandó kísérem hatása a félelem, a „tüzes nyilak” akarták uralmuk alá keríteni az érzéseimet, de a szeretet ereje mindig mellettem állt még akkor is, ha a „külső ember” ereje elfogyott, de énekeltem: „Tarts vérző oldaladnál...” Jött egy belső tudat, amely a közösségi ima erejét tudatosította! Láthatatlan valósággá lépett elő! „A szenvedés, bár-

mennyire is valóságos, eltörpül a dicsőség jövője nagysága mellett.” (Egy kommentár.) Zsoltárok elevenedtek meg és lettek úrrá az érzelmeim hullámzásain. Titkos erőforrások fakadnak fel a „siralom völgyében”, ahogyan a Zsoltáros énekl: „Ha a Siralom völgyén mennek is át, források völgyévé teszik azt, az őszi eső is elárasztja áldásával. Újult erővel haladnak, (erőről erőre jutnak) és megjelennek Istennél a Sionon.” (Zsolt 84,7-8.)

Ebből a titkos erőforrásból hadd adjak egyet a sok közül: „*Ne féljete, álljatok helyt! És meglátjátok az Úr szabadítását.*” (2Móz 14,13.) A feni szavakban benne van Isten parancsa a hívőnek, amikor lehetőségei beszűkültek, és különlegesen nehéz megpróbáltatások közé került. Nem hátrálhat meg, nem tud előre menni, körül van zárva jobbról és balról: mit kell akkor tennie? Ezt mondja a Mester: Megállj! Jól teszi, ha ezekben az időkben egyedül a Mester szavára hallgat, mert más tanácsadók is jönnek, és gonosz tanácsot is kap.

Az **elkeseredés** azt suttogja: Feküdj le és halj meg: add fel az egészséget! De Isten azt akarja, hogy legyünk derűsek és bátrak, és még a legnehezebb időkben is örvendezzünk az Ő szeretetében és hűségében. A **gyávaság** azt mondja: Hátrálj meg! Menj vissza a világi emberek szokásaihoz! Nem tudod játszani a hívő szerepét, túl nehéz. Add fel az elveidet! De akármennyire is szeretné a Sátán ezt az utat rád erőltetni, nem követheted, ha Isten gyermeke vagy. Az Ő isteni parancsa szerint követői *erőről erőre jutnak* (Zsolt 84,4), így lesz veled is, és sem a halál, sem a pokol nem téríthetnek le utadról. Ha Isten megállít egy kis időre, akkor az történik, hogy megújítsd az erődöt, és majd jobban haladj a rendelt időben. A **sietés** így kiált: tegyél valamit! Szedd össze magad! Így állni és várni merő lustaság! **Muszáj** azonnal tennünk valamit: ezt gondoljuk ahelyett, hogy az Úrra néznénk, aki nemcsak valamit fog tenni, hanem meg fog tenni mindent. Az **elbizakodottság** így szól: ha tenger állná az utadat, gyalogolj bele, és várj a csodára!

A hit nem hallgat sem az elbizakodottságra, sem az elkeseredésre, sem a gyávaságra, sem a sietségre, hanem hallja Istent, aki azt mondja: Megállj! — és megáll mozdulatlanul, mint a szikla. Megállj! — egyenes emberként, tette készen, várva Isten további parancsát. Bizakodón és türelmesen várja a parancsot. És nemsokára Isten azt mondja neki, ugyanolyan világosan és érthetően, ahogyan Mózesnek mondta: *Szólj Izráel fiainak, hogy induljanak el.* (2Móz 14,15.) (C. H. Spurgeon)

Mindennek rendelt ideje van...

Több testvér bátorítására elkezdünk imádkozni a gyógyulásomért. Több bátorító Ige is elhangzott ezzel kapcsolatban. Tudtam, hogy Neki van hatalma meggyógyítani, efelől nem volt kétségem, de ott volt előttem, hogy mi az Úr akarata, és mi az ami az Ő dicsőségét szolgálja. Sokan imádkoztak értem, és figyeltem, vártam a választ. Amikor már túl voltam a műtéten, még mindig foglalkoztatott ez a kérdés: Isten meghallgatta az imádságunkat? Tudtam, nincs meg nem hallgatott imádság, csak meg nem hallott válasz van — olvastam valahol. Akkor került elélem egyik reggeli áhítatban a válasz: „Azon a napon az én nevemben kértek majd...” (Jn 16,16a.)

Nagyon gyakran úgy gondolunk a keresztre, mint valamire, amin át kell jutnunk: pedig azért megyünk át rajta, hogy belejussunk. A kereszt egyetlen dolgot állít elénk — teljes és tökéletes egygyé válást az Úr Jézus Krisztussal, és ez az egység semmi másban nem ábrázolódik ki jobban, mint az imádságban.

„*Jól tudja a ti mennyei Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle.*” (Mt 6,8.) Hát akkor miért kérünk? Az imádság értelme nem az, hogy feleletet várunk rá Istentől, hanem hogy teljesen egygyé legyünk vele. Ha azért imádkozunk csak, hogy feleletet kapjunk, akkor könnyen megsértődünk, ha nem felel. Pedig mindig felel, de nem mindig olyan módon, ahogyan várjuk, és szellemi elégedetlenségünk tanúsítja, hogy nem akarunk egygyé lenni Urunkkal az imádságban. Nem azért vagyunk itt, hogy

bizonyítsuk: Isten felel az imádságra, hanem azért, hogy élő tanúbizonyságai legyünk Isten kegyelmének.

„... nem mondom nektek, hogy majd én kérem az Atyát értetek, mert maga az Atya szeret titeket...” (Jn 16,26b-27. v.) Olyan bensőséges-e a kapcsolatod Istennel, hogy imaéleted egyetlen magyarázata az, hogy egygé lettél az Úr Jézus Krisztus imaéletével? Urunk átformálta már az életedet az Ő valóságos életéhez? »Azon a napon« olyan tökéletesen egygé leszel az Úr Jézussal, hogy nem lesz többé semmi különbség.

Amikor úgy látszik, hogy imádságaid nem hallgattatnak meg, őrizkedj attól, hogy más embert okolj! Ez mindig az ördög csapdája. Az igazi okot abban találod meg, hogy Isten ezek által téged akar valamire megtanítani, mélyen és személyesen, és ez nem valaki másnak szól. (O. Chambers)

Műtét...

A műtetre az előjegyzés megtörtént, és elindult a rendelt idő várása. Nagyon hosszúnak tűnt a kijelölt időpont és a bizonytalanság, várni, készülni és felkészülni a hogyan továbbra. Ebben az időszakban is sok erőt adott az erős támadások között az ének: „Uram, mindent elhoztam, Testem és lelkemet, Mint élő áldozatot, Fogadj el engemet! Refrén. 2. v.: Ó drága hű Megváltóm, Te biztos oltalom! Rád vár a hit s ha kése, Az Ige támaszom. Ő illess meggy szent tűzzel, Szent lángod szálljon rám, Várok, várok, várok Szent lángod szájon rám! 3. v.: Ha véred meg mos engem, Szívem betölthetted.

Szentlelked, hogyha győzhet, Mindvégig győzhetek...” Ez az ének és Ige tette világossá számomra, hogy Isten nem a halált akarja, hanem az életet, amely csak egyedül neki odaszánt élet. Pál a római gyülekezetet kéri „Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek”; tőlem is kérte, miközben tudatában voltam, hogy testemben halálos kór lakik és napról napra romlik. De az is ott csengett a szívemben, hogy erre a testre úgy néz Isten, mint templomra, amelyben az Ő lelke kész lakozni. Megszületett benne egy újabb döntés amely egy ének szövege: „engedek feltétlenül”. Legyen csak úgy ahogyan te kívánod, Legyen csak úgy ahogyan akarod... és az ige segített lábaimat rajtat tartani az Úton! „És ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Rm 12,1-2.)

Ebben a várakozási időben ismét az Ige került a figyelmem középpontjába. A fordításokat kutatva olvastam a katolikus fordítást: „Ezért nem veszítjük el kedvünket, mert bár a külső ember romlásnak indult bennünk, a belső napról napra megújul.” Szembe kellett néznem azzal, hogy ha romlásnak indult a külső ember, az egy nagyon nehéz iskola egy ember életében. Az új emberemnek megújulását adta, amikor O. CHAMBERS egyik áhítatát olvastuk a feleségemmel a reggeli csendben. Nehézség iskolája. „E világon nyomorúságotok lesz, de bízzatok: és legyőztem a világot!” (Jn 16,33.) Általánosan elterjedt az a vélemény, hogy a keresztyén élet azt jelenti: szabadulás a nehézségektől. Pedig azt jelenti, hogy szabadulás a nehézségekben, ami nagy különbség. „Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, ... nem érhet téged veszedelem” (Zsolt 91,1.10.) —, és „csapás sem közeleg sátradhoz” ott, ahol egygé lettél Istennel. Ha Isten gyermeke vagy, bizonyos, hogy lesznek nehézségek, de Jézus azt mondja: Ne lepődj meg, ha jönnek! „A világon nyomorúságotok lesz, de bízzatok, én legyőztem a világot”, nincs miért félnetek. Az olyan emberek, akik megtérésük előtt méltóságon alulinak tartották, hogy bajaikról beszéljenek, újjászületésük után elveszítik tartásukat, mert hibás elképzelésük van a szent életről.

Isten nem ad nekünk győzelmes életet, hanem miközben győzünk, életet kapunk. Az életben a megpróbáltatás növeli az erőnket: ha nincs megpróbáltatás, nincs erő sem. Kéred-e Istentől, hogy adjon neked életet, szabadságot és örömet? Nem adhatja meg, csak ha elfogadod a megpróbáltatást is. De amint bátran magadra veszed és szembenézel a nehézséggel, azonnal erőt is nyersz. Győzd le gyáva-ságodat, tedd meg az első lépést, és Isten enni ad neked az élet fájáról, és táplálni fog! Ha fizikailag

túlerölteted magad, kimerülsz: de szellemi megerőltetés által egyre több erőt nyersz. Isten nem ad erőt holnapra vagy a következő órára, hanem csak az adott pillanat erőfeszítéseire. Az a kísértésünk, hogy a józan ész szemszögéből nézzük a nehézségeket. De a szent akkor örül, amikor teli van nehézségekkel, mert mindenki másnak nyilvánvalóan lehetetlen a győzelem — de Istennek nem. (O. CHAMBERS)

Műtét után a gyógyulás folyamatában...

Amikor az Úr úgy látta, felkészített a műtetre, akkor közel egy hónappal előbb telefonon értesítettek, hogy jelentkezek. Bevonultam a kórházba és különös volt megtapasztalni, hogy vártak betegtársak, akiket az Úr elkészített. Szabad volt nekik tömören Isten szeretetéről és tévedhetetlen jelenlétéről tanúságot tenni. Láttatta velem az Úr, használni akarlak, mert emberek éltek az életüket és nem tudtak rólam. Bizony igaz a mondás: „*Lehet élni Jézus nélkül de meghalni nem!*” Amikor a halálos kór által bekapogtat, akkor lesz láthatóvá, van-e kapaszkodó, aki a „*lehetetlen helyzetben belenyúl és újabb lehetőséget ad!*” Láttam megnyílt szemeket, akiknek megvallottam, az életükben ott volt az Isten szeretete, amikor nem adta át őket a halálnak, hogy hallják meg, hogy Isten szereti őket. Jézus megszületett, meghalt és feltámadott és most ott ül az Atya jobbán és imádkozik értünk — a válasza le döböntött: — nekem ezt még senki nem mondta el ilyen világosan. Legutóbbi telefonbeszélgetésünket így kezdte: Tudod, most már tudom, hogy szeret az Isten!

A szobatársak elmentek haza, én maradtam egyedül a szobában, de szavakban leírhatatlan volt a tapasztalatom: „*Nem volt üres a szoba, különös légkör, szeretet, békesség és nyugalom.*” Nyitott égbolt és szavakkal meg nem fogalmazható állapot. Csend, amelyben nem hallucináció vagy kómás állapot volt, hanem kommunikáció, amely által formálódás történt. Mulandóság hatása alatt voltam, de volt egy nyitott ajtó — Jézus — amelyen keresztül áradt, amit nem tudok szavakba megfogalmazni. Műtét után a szobámba ebben a lékörben érkeztem vissza. Hadd osszak meg egy megtapasztalást, dicsőítve ezzel az Örökkévalót!

Műtét után az osztályon fekszem egyedül. A külső ember a mulandóság uralma alatt — csövek között —, de a lélek egy újabb tapasztalat által megújult. Gondolati blokkoltságban, a test kívánsága egy pohár víz! Nővérhívó! Válasz, várjon a sorára, majd jöve! Türelmemre tanítasz Uram? — gondoltam. („... *nyelvem ínyemhez tapadt, és a halál porába fektetsz engemet.*” [Zsolt. 22,16.]) Uram, te is a kereszten szomjúhoztál... feltört belőlem egy bűnbánati fohász: Uram, bocsáss meg, de én ecetet adtam neked! A kórterem ajtajában belépett egy ismeretlen fehér köpenyes nővér! Feltört belőlem az öröm: Maga egy angyal — mondtam! Válasz: nem! Én a te unokatestvéred vagyok! Nem bánom ki vagy, most nekem egy angyal vagy! Kérek szépen egy korty vizet! Azonnal adott! Később elmesélte azt, amit én csodának éltem meg. Ma vissza gondolva a helyzetre tapasztalhattam az Ige igazságát „*a külső ember a mulandóság hatása alatt, de a belső ember belépett az ajtón és kegyelmet talált*” láthatóvá lett az Isten munkája. Emberarcú angyalok, akik nem is tudták, de eszközök voltak Isten kezében.

Sok álmatlan éjszaka harcai között lett tapasztalatom, amit S. BUKOWSKI így fogalmazott meg „*NE FÉLJ!* — *újra és újra ezt mondod nekünk, Istenünk: benned bizakodunk. Belekapaszkodunk igédbe, amikor megnyílnak alattunk az életünk mélységei, és éjjel-nappal félelemek törnek ránk*” A kommentár ezzel kapcsolatban így fogalmaz: A szenvedés, bármennyire is valóságos, eltörpül a dicsőség jövődő nagysága mellett. A *barosz doxész* (nagy dicsőség) kifejezés elég nehezen értelmezhető. Mintha az apostol szójátékot alkotna a héber *kábód* szó két jelentéséből, az ugyanis egyszerre jelenti azt, hogy „súlyosnak lenni” és „dicsőségesnek lenni”. A hitvallás csúcса pedig ebben a szakaszban: a keresztyén ember pillantása a célra irányul (*szkopeó*), ami pedig nem a látható szférában van. A „nem látható” kifejezés (*mé blepomena*) arra utal, hogy bár valóságosan létező dologról van szó, az valami miatt nem látható a számunkra. Azaz azért nem látható, mert az „Krisztusban” van, mert az nem tintával, vagy nem kőtáblára írtan áll előttünk, mert az eszkatológikus valóság — és sorolhatnánk a páli gondolatokból ismert párhuzamokat. Pál kijelentése így hangzik: a láthatók ideig valók (időhöz kötöttek — *proszkaira*), míg a nem láthatók az időhöz nem kötöttek (*aiónia*) — vö. Zsid 11,27.

Sok erőt adott egy vers ebben a nehéz szakaszban, TÜRMEZEI ERZSÉBET németből fordított verse:

Szenvedésed / Isten-adta ruhád. / Először sehogyan se illik rád.
Úgy találod, hogy nagy neked. / Belenőhetsz, ha békén viseled...
S ha Isten ráteszi áldó kezét, / erőt arra is ad,
hogy úgy viseld végül a szenvedést, / mint drága ünneplőruhát.

Adtam eléd egy nyitott ajtót...

A gyógyulás útján vagyok, de még nem tudom, mi az Isten akarata az életem utolsó szakaszában, milyen meglepetéseket okoz majd a külső ember naponkénti romlása. De az Ige folytatása ígéretet ad, a belső folyamatos újulásáról. Megerősített az egyik reggeli csendben olvasott áhítat. C. H. SPURGEON nap áhítatos könyvéből:

Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van. (Rm 8,28.)

A hívő néhány dologban teljesen biztos. Tudja például, hogy Isten akkor is a kormányos helyen ül, amikor a tenger leginkább dobálja a hajót. Hiszi, hogy egy láthatatlan kéz mindig ott van a világ kormányrúdján, és akármerre sodorja is az ár, Jahve kormányozza a hajót. Ez a megnyugtató tudás készíti fel a hívőt mindenre. Végignéz az őrjöngő vízen, látja Jézust járni a hullámokon, és hallja a hangját: Bízatok, én vagyok, ne féljete! (Mt 14,27) Azt is tudja, hogy Isten mindig bölcs, és ezt tudva meg van győződve arról, hogy nem fordulhatnak elő véletlen balesetek vagy hibák, nem történhet semmi olyan, aminek nem kellene megtörténnie. Azt tudja mondani: Ha le kellene mondanom mindenről, amim van, inkább lemondok róla, mint hogy megtartsam, ha Isten úgy akarja: a legsörnyűbb csapás a legbölcsebb és a legjobb dolog lesz, ami csak történhet velem, ha Isten úgy rendeli. „Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van.” A keresztyén ember nem elméletben vallja ezt, hanem tapasztalatból tudja. Minden a javára szolgált eddig: mérgek megfelelő arányú keveréke gyógyulást hozott, a sebészkes fájdalmas vágása kitisztította a sebet és elősegítette gyógyulását. Minden eddigi esemény a legáldottabb eredményt hozta. Ha hisszük, hogy mindent Isten irányít, és bölcsen uralkodik, jót hoz elő a rosszból, a hívő szíve bizonyosságot nyer, és képessé válik arra, hogy nyugodtan fogadjon minden próbát, ami jön. A hívő valódi megadással így tud imádkozni: Küldj bármit, Uram, ha az valóban Tőled való! Soha nem jött még a Te asztalodról gyermekednek semmi rossz.

*Lélek, légy nyugodt, ha neked / Szenvedésben van is részed, / Hagyd Istenre ügyedet!
Minden bajban bízz Ő benne, / Ki jól tesz mindeneket!*

Ámen.

Ökumenikus istentiszteletet tartottak az augusztus 20-ai ünnep előestéjén

Az államalapítás ünnepe hálaadás első keresztyén királyunkért és mindazokért a vezetőinkért, akik az emberi igazságon túl látták és látják az isteni igazságot, Krisztus igazságát — mondta BALOG ZOLTÁN református püspök szombaton Budapesten.

A Magyarországi Református Egyház zsinatának lelkeszi elnöke az ünnep előestéjén tartott ökumenikus istentiszteleten arról beszélt: István király döntése, a keresztyénység felvétele nem lehetett pusztán reálpolitikai döntés sem saját maga és családja, sem az ország számára; egy reálpolitikai döntés ugyanis, bármilyen jó stratégia is, nem tart meg ezer évig.

„István király fiának, Imre hercegnek írt intelmei lelki újjászületésről tanúskodnak, arról a meggyőződésről, hitről és bizalomról, hogy uralkodói felhatalmazását »Isten kezéből vette«, és ezért elsősorban neki tartozik elszámolással” — mondta BALOG ZOLTÁN. A református püspök hozzátette: nincs ez ma sem másként, az ország vezetői akár a keresztyén hit alapján állnak, akár elutasítják azt, mindenekelőtt Istennek kell elszámolniuk.

„Ez az intés is Szent István öröksége. Magas mérce hívőnek is, hitetlennek is” — mondta. Kitért arra: a magyarság története során Isten vigyázott ránk végig az úton, de ezt mi, magyarok csak akkor mondhatjuk hálás hitvallásként, ha közben számot adunk arról, hogy mi vajon vigyáztunk-e rá, az ő tanítására.

„Krisztus lebontja a válaszfalakat, az ellenségeskedést, és amíg tanítását nem hagyjuk megtörténni velünk és bennünk, addig a szemet szemért, fogat fogért jogos emberi igazságossága érvényesül. Ha azonban Jézus a mi békességünk, akkor adni fogunk annak, aki kér, akkor nem fordulunk el a szegénytől” — fogalmazott BALOG ZOLTÁN.

A keresztény egyházak, vallási közösségek pedig azzal tartoznak a nemzetnek és minden rájuk bízott embernek, hogy ezt az üzenetet elmondják, és maguk is ennek megfelelően élnek — tette hozzá a református püspök. A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) által szervezett istentiszteleten részt vett és imát mondott STEINBACH JÓZSEF református püspök, a MEÖT elnöke, KONDOR PÉTER evangélikus püspök, PAPP JÁNOS, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke, FÖLDESI TAMÁS, a Magyar Pünkösdi Egyház elnöke, RÓNA TAMÁS főrabbi, a Magyarhoni Zsidó Imaegylet elnöke, KHALED A. LÁSZLÓ,

a Magyarországi Metodista Egyház szuperintendense, KRÁNITZ MIHÁLY katolikus pap, FISCHL VILMOS, a MEÖT főtitkára, a magyarországi ortodox egyházak és az anglikán egyház képviselői.

Az istentiszteleten jelen volt mások mellett SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes, NAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Programirodát vezető államtitkár és LOMNICI ZOLTÁN, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke.

Forrás: MTI / Vasarnap.hu: Balog Zoltán: Az államalapítás ünnepe hálaadás első keresztény királyunkért

Képek: MTI/Máthé Zoltán

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket! Feliratkozni a következő linken is lehet: http://wg.meot.hu/form.php?f=4k37kk9kkk&fbclid=IwAR3Q085ehUYSqslVu4-kZOLg_Zd9a5VQJ1hHHsU0KEoV0D2l38UyYA4xoPA.

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

Felekezeti Női Találkozó

Tisztíts meg és tiszta leszek!

Alberti Evangélikus Egyházközség
2730 Albertirsa, Pesti út 106

2023. szeptember 30. 10.00 - 15.00

A nap programja:

Köszöntések - Dr. Fischl Vilmos MEÖT főtitkár és Veczán Zoltán a vendéglátó gyülekezet lelkésze

Nyitó áhítat - Újváryné Szabó Anikó

Előadás a nap témájáról - P. Tóthné Szakács Zita

Panelbeszélgetés - Gerőfiné Dr. Brebovszky Éva vezetésével.
Részvevők: Kissné Dr. Budai Rita, Sziláki-Túri Krisztina, Uherkovicsné Perge Krisztina

Záró áhítat: B. Pintér Márta

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Részvételi szándékát kérjük jelezze: helyben az alberti evangélikus gyülekezet lelkészénél ill. a marta.pinter@lutheran.hu címen.

Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa

Október a Reformáció Hónapja 2023.

Jézus mondja: „Akarom. Tisztulj meg!” (Mt 8,3b)

Központi rendezvények programtervezete:

Területi Női Találkozó

Szeptember 30-án, szombaton 10⁰⁰-15⁰⁰ óra Alberti Evangélikus Gyülekezet
(Cím: 2730 Albertirsa, Pesti út 106.)

Nyitó igehirdetés: Újváriné Szabó Anikó, a BTA Nyelvi Lektorátusának oktatója

Fő téma: Megtisztulás – „*Tisztíts meg és tiszta leszek...*”(Zsolt 51,9)

Előadó: P. Tóthné Szakács Zita református lelképásztor

Panelbeszélgetés témája: *Megbocsátás, kiengesztelődés, megtisztulás.*

Köszöntő: Dr. Fischl Vilmos, az Ökumenikus Tanács főttkára.

Záró úrvacsorai istentisztelet: Veczán Zoltán evangélikus lelkész,

a vendégfogadó egyházközösségek lelkészeinek szolgálatával.

Megnyitó Ünnepség

Október 1-én vasárnap 18⁰⁰ órakor Budapesten, a Deák téri evangélikus templomban

Zenes istentisztelet, a templom előtt rézfúvós zenével szolgál a

budapesti Evangélikus Rézfúvós Együttes

Igét hirdet és köszöntőt mond

Papp János baptista egyházelnök

A liturgiában részt vesz a református, az evangélikus,

a baptista, a methodista és a pünkösdi egyház egy-egy főpásztora.

A zenes istentiszteleten ezen egyházak gyülekezeti kórusai szolgálnak.

Kaposvári Ökumenikus Missziói Nap

Október 8-án, vasárnap 17⁰⁰ órakor a Békevár Baptista Gyülekezetnél

(Cím: 7400 Kaposvár, Béke u. 30.)

a Reformáció Hónap részeként ökumenikus istentiszteletet tartunk, melyen

igét hirdet Szemerei János evangélikus püspök.

A MEÖT tagegyházak missziói bizottságának lelkészei is szolgálnak az istentiszteleten.

Reformáció Gálaest

Október 15-én, vasárnap Budapesten 17⁰⁰ órakor az **Uránia Nemzeti Filmszínházban**

(Cím:1088 Budapest, Rákóczi út 21.)

A Gálaest házigazdája: Bényi Ildikó.

A gazdag zenei programot a Collegium Musicum Debrecen, a Koreai Presbiteriánus Nőszövetség Kórusa, a Misztrál Együttes, valamint az iskola zenei együttesei biztosítják.

A bemutatkozó iskola az Andor Ilona Ének-Zenei Általános és Alapfokú Művészeti Baptista Iskola lesz.

Köszöntőt mond Steinbach József református püspök, az Ökumenikus Tanács elnöke.

Ünnepi előadó: Nagy István agrárminiszter.

Előadásának címe: *Reformáció és magvetés*

Rát Mátyás-díj átadása – Protestáns Újságírók Szövetsége.

Reformációi Istentisztelet

Október 29-én, vasárnap 9³⁰-kor az Agapé Pünkösdi Gyülekezetben

(Cím: 1146 Budapest, Thököly út 46/b)

Igét hirdet: Dr. Khaled A. László methodista szuperintendens, MEÖT alelnök.

Az úrvacsorás istentisztelet liturgiájában az Ökumenikus Tanács

tagegyházainak főpásztorai szolgálnak.

A zenei szolgálatot a helyi gyülekezet énekkara biztosítja.

Reformációi Megemlékezés

Október 31-én, kedden 17⁰⁰ órakor lesz Budapesten, a **Reformáció Parkban**.

Ünnepi beszéd elmondására Farády Zsolt,

methodista országos laikus elöljáró kapott felkérést.

Imádságot mond: Steinbach József az Ökumenikus Tanács elnöke.

Közreműködik a Fóti Baptista Fúvóskar.

A megjelent egyházi vezetők áldást mondanak.

EGYHÁZAK SZOCIÁLIS SZOLGÁLATÁNAK VALLÁSI ÉS ETIKAI DIMENZIÓI

**2023.
november 9.
csütörtök
10:00-15:30**

**A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Szociáletikai Bizottságának konferenciája**

MEÖT-Székház, 1117 Budapest, Magyar tudósok krt. 3.

PROGRAM:

- Megnyitó és bevezető gondolatok – FAZAKAS Sándor (DRHE)
- BALLA PÉTER (BTA-DRHE DI): *Krisztus lehajló példájának értelmezése a Filippi 2: 5-11 alapján, alkalmazása a szociális segítő munkában*
- ÖTVÖS Csaba József (ortodox pap): *Az Ortodox Egyház szociális tanítása. Források és dokumentumok*
- REGŐCZI Szabolcs (püünkösdi lelkész): *Az egyházak társadalmi szerepvállalása, és annak gyakorlati aspektusai*
- SZABÓNÉ LÁSZLÓ Lilla (KRE-HTK): *Gyógyító Jelenlét: Isten jelenlétének kérdésköre a segítő beszélgetésekben*
- SZUHÁNSZKY Gábor (methodista lelkész): *Szociáletikai elvek és gyakorlatok a methodista felekezetben*
- GREGERSEN-LABOSSA György (evangélikus lelkész): *A Magyarországi Evangélikus Egyház Diakóniai Stratégiájának ökumenikus és társadalmi hatása*
  - Összegzés - OROSZ Gábor Viktor (EHE)

